

กฎกระทรวง

การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บุคคลใดจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๑ ทำกฎกระทรวงนี้ ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(ค) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว

(ง) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(จ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานทีนั้นเป็นของผู้อื่น

(ฉ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

(๒) กรณีที่เป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน

(ข) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในกรณีที่เป็นนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียน ในประเทศไทย

(ค) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีอำนาจลงนาม ผูกพันนิติบุคคล

(ง) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัว คนต่างด้าวของผู้แทนนิติบุคคล

(จ) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐาน การได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของผู้แทนนิติบุคคล

(ฉ) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(ช) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดง ความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(ซ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคล ที่ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

ข้อ ๒ ทนายความหรือสำนักงานทนายความใดจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ยื่นคำขอ จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบที่คณะกรรมการสภาพนายความกำหนด พร้อมด้วยเอกสาร และหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาพนายความ หรือสำเนาใบอนุญาตให้เป็น ทนายความ

(ข) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนสำนักงานทนายความที่จดทะเบียนกับ สภาพนายความ หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน ในกรณีที่ เป็นสำนักงานทนายความ

(ค) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(ง) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดง ความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก สวมครุยเนติบัณฑิตยสภา ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

(ฉ) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่คณะกรรมการสภาพนายความกำหนด

ข้อ ๓ การยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน สำนักงานทะเบียนที่สถานประกอบธุรกิจหรือสำนักงานแห่งใหญ่ของผู้ยื่นคำขอตั้งอยู่ และให้ยื่นคำขอได้เพียงแห่งเดียวสำหรับผู้ประกอบธุรกิจแต่ละราย โดยในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียน ที่ทำการปกครองจังหวัด

(๒) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความ ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสภาพทนายความซึ่งทำหน้าที่นายทะเบียน ณ สภาพทนายความ

ข้อ ๔ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ แล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ดำเนินการแก้ไข ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเอกสารและหลักฐานในการขอจดทะเบียนถูกต้องและครบถ้วน ให้รับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๒ ทำयกฏกระทรวงนี้ ให้แก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้แทนนิติบุคคล ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามแบบ ทน. ๑/๑ ทำยกฏกระทรวงนี้ พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานประกอบการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากเห็นว่ารายการที่แสดงในคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานถูกต้องและครบถ้วน ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ฉบับใหม่ตามแบบ ทน. ๒ ทำยกฏกระทรวงนี้ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนของทนายความหรือสำนักงานทนายความเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ทนายความหรือสำนักงานทนายความที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามแบบที่คณะกรรมการสภาพทนายความกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๗ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๑/๒ ทำยกฏกระทรวงนี้ ต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว โดยให้นายทะเบียนออกใบแทน

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้
ไว้เป็นหลักฐาน

ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามวรรคหนึ่ง
ให้ใช้แบบ ทน. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ โดยมีคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ที่ด้านบน

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
ให้แจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันที่จะเลิก
ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และให้นายทะเบียนจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รูปถ่ายขนาด
๔ x ๖ เซนติเมตร

คำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

๑. ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เป็นสาขาหรือตัวแทน ให้ระบุชื่อสำนักงานใหญ่ หรือตัวการด้วย)

.....

๒. ประเภทกิจการ

- บุคคลธรรมดา (กรอกข้อมูลในข้อ ๓.)
 ห้างหุ้นส่วนสามัญ (ไม่จดทะเบียน) (กรอกข้อมูลในข้อ ๓.)
 ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)
 บริษัทจำกัด (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)
 บริษัทมหาชนจำกัด (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)

๓. ชื่อ ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□

ที่อยู่ อาคาร ..... ชั้นที่ .....

เลขที่ ..... หมู่ ..... ซอย/ตรอก ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....

จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

โทรสาร ..... จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ .....

๔. ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล

ชื่อ ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□

ที่อยู่ อาคาร ..... ชั้นที่ .....

เลขที่ ..... หมู่ ..... ซอย/ตรอก ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....

จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

โทรสาร ..... จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ .....

๕. ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
ที่อยู่ อาคาร ..... ชั้นที่ .....
เลขที่ ..... หมู่ ..... ซอย/ตรอก ..... ถนน .....
แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....
โทรสาร ..... จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ .....

๖. พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าแนบเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้
- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนา จำนวน ..... ฉบับ
  - (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนา จำนวน ..... ฉบับ
  - (๓) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจ หรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จำนวน.....ฉบับ (กรณีที่เป็นคนต่างด้าวหรือเป็นนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย)
  - (๔) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ จำนวน ..... ฉบับ
  - (๕) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น จำนวน ..... ฉบับ
  - (๖) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน จำนวน ..... ฉบับ (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาตประกอบธุรกิจทวงถามหนี้)
  - (๗) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล จำนวน ..... ฉบับ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการในคำขอนี้ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ
ลงชื่อ ..... ผู้ยื่นคำขอ**
(.....)

คำสั่งนายทะเบียน

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ..... นายทะเบียน
(.....)

** ในกรณีผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ทำการแทน ให้มีหนังสือมอบอำนาจของผู้ขอแนบมาด้วย

รับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า (ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้) .....

ซึ่งได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ทะเบียนเลขที่ .....

๒. ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนที่ได้จดทะเบียนไว้ ดังนี้ (กรอกเฉพาะรายการที่เปลี่ยนแปลง)

 เปลี่ยนชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ เป็น ..... เปลี่ยนแปลงที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ เป็น

ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ที่อยู่ อาคาร ..... ชั้นที่ .....

เลขที่ ..... หมู่ ..... ซอย/ตรอก ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....

จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

โทรสาร ..... จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ .....

 เปลี่ยนแปลงผู้แทนนิติบุคคล เป็น .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการในคำขอนี้ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานประกอบการเปลี่ยนแปลงตามรายการข้างต้นมาพร้อมนี้แล้ว

ลงชื่อ ..... ผู้แจ้ง**

(.....)

**ในกรณีผู้แจ้งเป็นผู้ทำการแทน ให้มีหนังสือมอบอำนาจของผู้มีอำนาจแจ้งแนบมาด้วย

การดำเนินการของนายทะเบียน

ลงชื่อ ..... นายทะเบียน

(.....)

รับที่ .....
วันที่ .....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า.....

○ (๑) เป็นบุคคลธรรมดา สัญชาติ.....อายุ.....ปี หมายเลขประจำตัวประชาชน
เลขที่ □-□□□□-□□□□□□-□□-□ อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ชอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

○ (๒) เป็นนิติบุคคลประเภท.....จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
เลขที่.....เมื่อวันที่.....ณ.....สำนักงานแห่งใหญ่
ตั้งอยู่ที่.....เลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์.....
โดย.....เลขประจำตัวประชาชน□-□□□□-□□□□□□-□□-□

๒. ชื่อสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้.....เลขทะเบียน.....

๓. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอ/แจ้งความประสงค์ต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

๔. พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าแนบเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (ถ้ามี)

(๒) กรณีที่หลักฐานและเอกสารที่ยื่นไว้ใน การขออนุญาตมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงผู้ขอต้องยื่น
หลักฐานและเอกสารที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงด้วย

(๓) อื่น ๆ (ระบุ).....

๕. ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการในคำขอนี้ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

การดำเนินการของนายทะเบียน

.....
.....

ลงชื่อ .....นายทะเบียน

(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้า ○ ที่ต้องการ

๒. กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนต้องมีหนังสือมอบอำนาจติดอากรแสตมป์ พร้อมสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
ผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ ในกรณีผู้แจ้งเป็นผู้ทำการแทน ให้มีหนังสือมอบอำนาจของผู้มีอำนาจแจ้งแนบมาด้วย

แบบ ทน. ๒

ทะเบียนเลขที่ .....

คำขอเลขที่ .....

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน
การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

.....
ได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วเมื่อวันที่ .....

ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ที่อยู่ อาคาร ..... ชั้นที่ .....

เลขที่ ..... หมู่ ..... ซอย/ตรอก ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....

จังหวัด .....

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

.....
(.....)

นายทะเบียน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า บุคคลใดจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของ
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ประจำกรุงเทพมหานคร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๕๘^๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการ
ทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
วิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำ
จังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ถูกร้องเรียนว่ากระทำการทวงถามหนี้ที่เป็นการ
ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่” หมายความว่า คณะกรรมการ
กำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร
แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ให้ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มี
อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บททั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔ การเสนอเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่
สำหรับกรุงเทพมหานครให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้เสนอเรื่อง ในจังหวัดอื่นให้ที่ทำการ
ปกครองจังหวัดเป็นผู้เสนอเรื่อง โดยให้ดำเนินการรวบรวมตรวจสอบเอกสารหลักฐานสรุปเรื่องแล้วทำ
ความเห็นเสนอคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ
ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่มอบหมายก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๖ ให้เลขานุการมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อบังคับนี้หรือตามที่คณะกรรมการ
กำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่มอบหมาย ตลอดจนดำเนินงานด้านธุรการของคณะกรรมการ
กำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เลขานุการจะมอบหมายให้ผู้ช่วยเลขานุการ
ดำเนินการแทนก็ได้

หมวด ๒

การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาเบื้องต้น

ข้อ ๗ ให้เลขานุการมีหน้าที่รวบรวมความเห็น คำร้อง คำชี้แจงและเอกสารทั้งปวง
ที่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่แล้วทำบันทึก
สรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมทั้งเสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาวินิจฉัยต่อ
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่เห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูล
ให้มิมีมติรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา แต่หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่ควรรับไว้
พิจารณาให้มิมีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนนั้น พร้อมทั้งแจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องเรียนทราบโดยไม่ชักช้าหาก
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนนั้นเกี่ยวกับความผิดที่
มีโทษทางปกครองให้พิจารณาดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ และหากมีโทษทางอาญาให้
พิจารณาดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๒

เรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง

ข้อ ๙ กรณีที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่อง
ร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำ
ห้องที่แจ้งข้อร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ เพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนยื่นคำชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือ
พร้อมทั้งพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่กำหนด
การพิจารณาของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำห้องที่ต้องดำเนินการ
ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

การพิจารณาต้องเปิดโอกาสให้ผู้กรณีได้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเป็นหนังสือได้ตามสมควรแก่กรณี ทั้งนี้ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่อาจเรียกผู้กรณีมาชี้แจงด้วยวาจาประกอบหนังสือชี้แจงดังกล่าวได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนมิได้จัดทำคำชี้แจงพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของผู้กรณี

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาจากพยานหลักฐานที่เห็นว่าประโยชน์แก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง โดยมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เว้นแต่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกไปตรวจสอบสถานที่หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดออกไปตรวจสอบสถานที่

ข้อ ๑๓ ถ้าผู้ร้องเรียนได้รับแจ้งจากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ให้มาให้อัยคำหรือแสดงพยานหลักฐานแล้ว ไม่ดำเนินการตามที่แจ้งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ที่จะมีมติให้จำหน่ายเรื่องร้องเรียนนั้นเสียก็ได้ เว้นแต่มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียนนั้นมีความผิด

ข้อ ๑๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่จะสั่งให้จำหน่ายเรื่องร้องเรียนเสียก็ได้

(๑) เมื่อผู้ร้องเรียนขอถอนเรื่องร้องเรียน

(๒) การเสนอเรื่องให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณามีได้เป็นไปตามขั้นตอนในข้อบังคับนี้

(๓) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าการพิจารณาไม่เป็นประโยชน์อีกต่อไป

ข้อ ๑๕ การแจ้งข้อร้องเรียน กำหนดวันนัดพิจารณา คำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง หรือการแจ้งอย่างอื่นตามข้อบังคับนี้ให้ทำเป็นหนังสือ

ส่วนที่ ๓

เรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางอาญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางอาญา ให้คณะกรรมการ
กำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่นำหลักเกณฑ์ ในส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่มี
โทษทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่อง
ร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาและผู้ถูกร้องเรียนไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกและเป็น
ความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
ประจำท้องที่ส่งเรื่องร้องเรียนนั้นไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบต่อไป

หากเป็นกรณีความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังพนักงานสอบสวนในท้องที่เกิด
เหตุเพื่อดำเนินคดี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

การกำหนดค่าปรับทางปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๘ ในการกำหนดค่าปรับทางปกครองคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
ประจำท้องที่ที่ต้องคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดและคำนึงถึงข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้
ประกอบด้วย

- (๑) ความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อ
- (๒) พฤติการณ์แห่งความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ
กฎหมายหรือประกาศหรือคำสั่งอันเป็นสาระสำคัญ
- (๓) ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น
- (๔) ความถี่ของการกระทำความผิด
- (๕) ประวัติการถูกลงโทษปรับทางปกครอง โทษทางอาญา ของผู้กระทำผิด

ข้อ ๑๙ ในการพิจารณาวินิจฉัย การทำคำวินิจฉัย การอุทธรณ์ และการขอพิจารณา
ใหม่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง หากข้อบังคับนี้หรือกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้
มิได้กำหนดไว้ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘^๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกคำสั่งแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้เป็นนายทะเบียน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตจังหวัด

๒. ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๑๔ ง/หน้า ๑๔๘/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ที่ ๑๐๘๒/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) กระทรวงมหาดไทย

(ก) ราชการบริหารส่วนกลาง

๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

๔) ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

๕) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย

๖) อธิบดีกรมการปกครอง

๗) รองอธิบดีกรมการปกครอง

๘) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

๙) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย กรมการปกครอง

๑๐) ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง และผู้อำนวยการส่วน กรมการ

ปกครอง

๑๑) หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน เจ้าพนักงานปกครอง นิติกร

(ข) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด

๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

๓) ปลัดจังหวัด

๔) นายอำเภอ

๕) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

๖) จำจังหวัด

๗) ป้องกันจังหวัด

๘) เจ้าพนักงานปกครอง นิติกร ที่ทำการปกครองจังหวัด

๙) ปลัดอำเภอ

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๑๔ ง/หน้า ๑๔๙/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๑๐) กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน

(๒) กระทรวงการคลัง

(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

๑) ปลัดกระทรวงการคลัง

๒) รองปลัดกระทรวงการคลัง

๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง

๔) ที่ปรึกษากฎหมาย (นิติกรผู้ทรงคุณวุฒิ)

๕) ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

๖) นิติกรชำนาญการพิเศษ

(ข) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๑) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๒) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลัง

๓) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการเงิน

๔) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๕) รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๖) ผู้อำนวยการสำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน

๗) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

๘) ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับมอบหมายดูแลเกี่ยวกับการกำกับการทวงถามหนี้

๙) ข้าราชการในตำแหน่งเศรษฐกรและนิติกรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ

กำกับการทวงถามหนี้ สำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน

(๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ก) รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ความ

รับผิดชอบ กำกับการบริหารราชการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

(ข) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๑) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๒) รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๓) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

๔) ผู้บังคับการปราบปราม

๕) รองผู้บังคับการปราบปราม

๖) ผู้กำกับการ ๑ ถึง ๖ และผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการ

ปราบปราม

๗) รองผู้กำกับการ ๑ ถึง ๖ และรองผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ กอง

บังคับการปราบปราม

๘) สารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ และสารวัตร กองกำกับการปฏิบัติการ

พิเศษ กองบังคับการปราบปราม

๙) รองสารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ และรองสารวัตร กองกำกับการ

ปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการปราบปราม

๒) รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

๓) ผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ ถึง ๙

๔) ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล

๕) ผู้บังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ

๖) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

๗) รองผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ ถึง ๙

๘) รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล

๙) รองผู้บังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจ

นครบาล

๑๐) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ

๑๑) ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลทุกสถานี

๑๒) ผู้กำกับการ ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความ
รับผิดชอบ ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๓) รองผู้กำกับการ ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความ
รับผิดชอบ ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

๑๔) สารวัตร ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความรับผิดชอบ
ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ

๑๕) รองสารวัตร ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความ
รับผิดชอบ ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวน

(ง) ตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑) ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัด

ชายแดนภาคใต้

๒) รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจ
จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

๔) ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน

๕) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

๖) รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

๗) รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน

๘) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ

๙) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี

๑๐) ผู้กำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

๑๑) ผู้กำกับการ ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้าน
สืบสวนหรือป้องกันปราบปราม

๑๒) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๓) รองผู้กำกับการ ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้าน
สืบสวนหรือป้องกันปราบปราม

๑๔) รองผู้กำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

- ๑๕) รองผู้กำกับการ ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๑๖) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ
- ๑๗) สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรทุกสถานี
- ๑๘) สารวัตรสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี
- ๑๙) สารวัตร ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวน หรือป้องกันปราบปราม
- ๒๐) สารวัตรสืบสวนกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๒๑) สารวัตร ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๒๒) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ
- ๒๓) รองสารวัตร ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๒๔) รองสารวัตร ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๒๕) รองสารวัตรสืบสวนกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๒๖) พนักงานสอบสวน

ข้อ ๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และระเบียบที่เกี่ยวข้องภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

ข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างระมัดระวังและเท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี โดยไม่ละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อุนพงษ์ เฝ้าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘^๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. คณะกรรมการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) อธิบดีกรมการปกครอง หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) พนักงานสอบสวนที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) พนักงานอัยการที่อัยการสูงสุดมอบหมาย

๒. คณะกรรมการเปรียบเทียบจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ปลัดจังหวัด หรือผู้ซึ่งปลัดจังหวัดมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) พนักงานสอบสวนที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมอบหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด

มอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๑๔ ง/หน้า ๑๕๖/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

เรื่อง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๑) ประกอบมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้” หมายความว่า จำนวนเงินที่ได้กำหนดไว้เป็นค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายในการทวงถามหนี้จากลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ โดยต้องมีหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ให้สามารถตรวจสอบได้ แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายในการติดตามเอาทรัพย์สินกลับคืน

“รอบการทวงถามหนี้” หมายความว่า รอบระยะเวลาเพื่อการทวงถามหนี้ โดยนับตั้งแต่วันผิदनัดชำระหนี้ของงวดนั้นจนถึงวันครบกำหนดชำระหนี้งวดถัดไป ทั้งนี้ การนับหนึ่งรอบระยะเวลาดังกล่าวจะต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน

ข้อ ๔ เมื่อลูกหนี้ผิदनัดชำระหนี้และมีการทวงถามหนี้ ผู้ทวงถามหนี้อาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ได้ ดังนี้

(๑) ไม่เกินห้าสิบบาทต่อรอบการทวงถามหนี้ ในกรณีลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระหนึ่งงวด

(๒) ไม่เกินหนึ่งร้อยบาทต่อรอบการทวงถามหนี้ ในกรณีลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระมากกว่าหนึ่งงวด

สำหรับหนี้ประเภทให้เช่าซื้อหรือให้เช่าแบบลิสซิ่งในสินค้าประเภทรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ อาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้เพิ่มเติมจากราคาหนึ่งเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการลงพื้นที่ติดตามทวงถามหนี้ตามที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ ไม่เกินสี่ร้อยบาทต่อรอบการทวงถามหนี้ และให้เรียกเก็บได้เฉพาะกรณีที่ลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระมากกว่าหนึ่งงวด

ข้อ ๕ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ตามข้อ ๔ สำหรับกรณีลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระหรือหนี้ที่ถึงกำหนดชำระสะสมที่ไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๖ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้อีกภายหลังจากได้รับชำระหนี้ครบตามจำนวน หรือมีการบอกเลิกสัญญาแล้วตามกฎหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ (๑) แห่ง
พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง
กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๒^๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๓ ในประกาศนี้
“ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้” หมายความว่า ผู้รับจ้างทวงถามหนี้ที่ได้จดทะเบียน
การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๔ เมื่อได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทวง
ถามหนี้จัดให้มีป้ายชื่อติดไว้ที่หน้าสถานที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยเปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ป้ายชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้เขียนข้อความเป็นอักษรไทย แต่จะมี
อักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือใต้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ โดยป้ายชื่อต้องมีคำว่า “สำนักงาน
ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้” ประกอบกับชื่อที่ได้จดทะเบียน และจะต้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) ไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี
หรือองค์รัชทายาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) ไม่ซ้ำหรือฟ้องกับชื่อสำนักงานอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความ
ยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๕ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้
อย่างเคร่งครัดและตั้งอยู่บนความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรอบคอบระมัดระวังภายใต้หลักการ
จริยธรรมและการจัดการที่ดี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) หนี้ที่ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไปทวงถามนั้นจะต้องเป็นหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) แจ้งข้อมูลหรือเผยแพร่เอกสารใด ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ทวงถามหนี้ต่อ
ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ รวมทั้งแจ้งสิทธิในการร้องเรียน ค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนพิเศษ ๙๙ ง/หน้า ๖/๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘

หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ เบี้ยปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้แก่ลูกหนี้ที่ตนรับจ้างทวงถามหนี้
อย่างเท่าเทียมกัน

(๔) ให้คำแนะนำโดยไม่ปิดป้องข้อเท็จจริง หรือปกปิดข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญ
ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้

(๕) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมตำแหน่งของพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
ให้เป็นปัจจุบัน และจัดให้มีระบบงานที่แสดงให้เห็นได้ว่าการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน
ภายในสำนักงาน และส่งให้นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันจดทะเบียน กรณีมีการเปลี่ยนแปลง
ให้ส่งรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงให้นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

(๖) จัดทำบัตรประจำตัวพนักงานทวงถามหนี้โดยต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล หมายเลข
ประจำตัวประชาชน รูปถ่าย ลายมือชื่อ สำนักงานที่สังกัดและให้มีติดตัวอยู่ในขณะกระทำการทวงถามหนี้
เพื่อใช้แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ หรือบุคคล
ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๗) ในการกำหนดค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ให้ผู้ประกอบ
ธุรกิจทวงถามหนี้กำหนดให้สอดคล้องและไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศ
กำหนด และให้ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๘) อบรมและกำกับดูแลให้พนักงานทวงถามหนี้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทวง
ถามหนี้และหลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

(๙) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บรักษาความลับของลูกหนี้ และไม่แจ้ง
หรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

ข้อ ๗ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บสำเนาหลักฐานการรับเงินจากลูกหนี้
หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ไว้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๘ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจัดระบบช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน
ให้ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้อย่างน้อยสองช่องทาง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้

พ.ศ. ๒๕๕๘^๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการ
ทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง
กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบตาม
พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการเปรียบเทียบ” หมายความว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ.
๒๕๕๘

“ผู้ต้องหา” หมายความว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วย
การทวงถามหนี้และถูกพนักงานสอบสวนส่งตัวมาเพื่อให้คณะกรรมการเปรียบเทียบทำการ
เปรียบเทียบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ถูกร้องเรียนว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่า
ด้วยการทวงถามหนี้และคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับ
การทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วส่งตัวมาเพื่อให้คณะกรรมการเปรียบเทียบทำ
การเปรียบเทียบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ บรรดาความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ได้เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดใด ให้ทำการเปรียบเทียบและชำระค่าปรับที่
กองบัญชาการตำรวจนครบาลหรือที่ทำการปกครองจังหวัดนั้น แล้วแต่กรณี

ให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลหรือที่ทำการปกครองจังหวัด จัดหาสถานที่และ
บุคลากรเพื่อช่วยงานด้านธุรการของคณะกรรมการเปรียบเทียบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้รับเรื่องขอให้พิจารณาเปรียบเทียบจาก
พนักงานสอบสวนจากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับ
การทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ให้พิจารณาเปรียบเทียบให้แล้วเสร็จโดยไม่
ชักช้า ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนคดีนั้นจะขาดอายุความ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๓๒๒ ง/หน้า ๒๔/๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ เปรียบเทียบคดีหรือเรื่องร้องเรียนที่ผู้ต้องหา หรือผู้ถูกร้องเรียน แล้วแต่กรณี รับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบเท่านั้น

ข้อ ๖ การพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาจาก เอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สรุปผลการสอบสวนในเบื้องต้นของพนักงานสอบสวนหรือสรุปรายงานการ พิจารณาของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถาม หนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี
- (๒) บันทึกการจับกุม
- (๓) บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียน แล้วแต่กรณี
- (๔) บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียน แล้วแต่กรณี
- (๕) พยานหลักฐานอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา

ข้อ ๗ ในการเปรียบเทียบ ให้ทำเป็นบันทึกเปรียบเทียบตามแบบที่กำหนดท้าย ประกาศนี้

ข้อ ๘ บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียน บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา หรือผู้ถูกร้องเรียน และบันทึกการเปรียบเทียบให้ใช้ตามแบบที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ กรณีเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ และ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้พนักงานสอบสวนหรือ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำ กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ส่งตัวผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานตาม ข้อ ๖ ไปให้คณะกรรมการเปรียบเทียบเพื่อทำการเปรียบเทียบ

ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาเปรียบเทียบหากคณะกรรมการเปรียบเทียบต้องการ พยานหลักฐานเพิ่มเติมคณะกรรมการเปรียบเทียบอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวให้ ได้

ข้อ ๑๑ ในการเปรียบเทียบให้กำหนดเงินค่าปรับที่ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียน แล้วแต่กรณี จะพึงชำระโดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมการกระทำความผิดและข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

- (๑) ความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อ
- (๒) พฤติการณ์แห่งความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย ว่าด้วยการทวงถามหนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งอันเป็นสาระสำคัญ
- (๓) ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น
- (๔) ความถี่ของการกระทำความผิด

(๕) ประวัติการถูกลงโทษปรับทางปกครอง โทษทางอาญาของผู้กระทำผิด ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดระยะเวลาให้ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนนำเงินค่าปรับมาชำระแต่ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญที่ตอนล่างของใบเสร็จรับเงินและที่สำเนาใบเสร็จรับเงินนั้นด้วย เพื่อแสดงว่าผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนได้รับทราบและตรวจความถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งส่งมอบใบเสร็จรับเงินต้นฉบับให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนรับไป

การชำระค่าปรับ จะชำระผ่านผู้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๑๓ คดีใดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบดำเนินการเปรียบเทียบแล้วไม่เป็นผลหรือพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้หรือเห็นว่าไม่ควรเปรียบเทียบ ให้ส่งเรื่องไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพียงษ์ ฝ่าจิงดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

เรื่อง จำนวนครั้งในการติดต่อทวงถามหนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๓) และมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง จำนวนครั้งในการติดต่อทวงถามหนี้”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ให้ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้ทราบการทวงถามหนี้ ไม่เกินหนึ่งครั้งต่อหนึ่งวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

(๕) สถานีตำรวจ

(๖) สำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ส่วนที่ ๒

วิธีการยื่นเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะร้องเรียนให้ยื่นเรื่องร้องเรียนเป็นหนังสือ หรือร้องเรียนด้วยวาจาตามวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้

ข้อ ๖ การร้องเรียนจะกระทำด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะ ร้องเรียนแทนก็ได้

ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ร้องเรียนแทน ให้แนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาด้วย

ข้อ ๗ การร้องเรียนเป็นหนังสือให้ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียนและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นเรื่องร้องเรียน

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน

(๓) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกร้องเรียน

(๔) รายละเอียดข้อเท็จจริงของเรื่องร้องเรียน พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ความประสงค์ หรือเหตุผลในการร้องเรียน

ข้อ ๘ กรณีร้องเรียนด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนจัดทำหนังสือร้องเรียนโดยมีรายละเอียดตามที่กำหนดในข้อ ๗ แล้วอ่านให้ผู้ร้องเรียนฟังและให้ผู้ร้องเรียนลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าว

หมวด ๒

การรับเรื่องร้องเรียน

ส่วนที่ ๑

การตรวจเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๙ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับหนังสือร้องเรียนที่มีรายการครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๗ แล้ว ให้บันทึกเรื่องร้องเรียนตามแบบ รทน.๑ ท้ายประกาศนี้ และออกไปรับเรื่องร้องเรียนให้แก่ผู้ร้องเรียนไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบันทึกเรื่องร้องเรียนลงในสารบบการรับเรื่องร้องเรียนตามแบบ รทน. ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ยังมี
 ข้อบกพร่องเอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนเพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนแจ้งให้ผู้ร้องเรียน
 ทราบเพื่อยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ หรือเป็นกรณีขาดรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ควรมี ให้แจ้งผู้
 ร้องเรียนทราบเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรืออาจบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้ร้องเรียน โดยนำ
 ความในข้อ ๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับเรื่องร้องเรียนไว้แล้ว ให้ส่งเรื่อง
 ร้องเรียนดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ หากเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑๑ อยู่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของ
 คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำ
 กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ให้ที่ทำการปกครองจังหวัด หรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่
 กรณี ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้น เป็นผู้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป

ส่วนที่ ๒
 การส่งเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑๑ ไม่อยู่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของ
 คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำ
 กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐานที่
 เกี่ยวข้องเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียนเพื่อพิจารณาส่งเรื่องร้องเรียนไปยัง
 คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำ
 กรุงเทพมหานครที่มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้นโดยด่วน และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ ๑๔ ในกรณีกรมการปกครอง ที่ว่าการอำเภอ สถานีตำรวจ และสำนักงาน
 เศรษฐกิจการคลัง เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียน ให้หน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวรวบรวม
 ข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวพร้อมเอกสารหลักฐานที่
 เกี่ยวข้องไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี ที่มีอำนาจ
 พิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง สถานที่และช่วงเวลาอื่นในการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้

โดยที่ในการติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลที่ลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ตามข้อปฏิบัติการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้ หากผู้ทวงถามหนี้ไม่สามารถติดต่อตามสถานที่หรือช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดได้สมควรกำหนดสถานที่อื่น และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ในช่วงเวลาอื่นที่เหมาะสม เพื่อให้การติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคม การประกอบอาชีพและการดำรงชีพของลูกหนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๑) (๒) และมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง สถานที่และช่วงเวลาอื่นในการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ สถานที่อื่นตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แก่ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของสามี ภรรยา หรือคู่สมรสของลูกหนี้

ข้อ ๔ เมื่อคำนึงถึงอาชีพ หน้าที่การงานของลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่มีลักษณะหรือการทำงานที่ผู้ทวงถามหนี้ไม่อาจติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ตามช่วงเวลาที่กำหนดในมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อตามสมควรแล้ว แต่ไม่สามารถติดต่อได้ ให้ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อทวงถามหนี้ในวันหยุดราชการ เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ การขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยื่นคำขอตามแบบท้ายประกาศนี้พร้อมรูปถ่ายจำนวนสองใบที่ถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการ เครื่องแบบพิธีการหรือเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ตนสังกัด

ข้อ ๔ ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับผู้ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่งหรือสังกัดตามที่ระบุไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ส่งคืนบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่แก่ผู้ออกบัตร โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(ด้านหน้า)

รูปถ่าย ขนาด ๒.๕ x ๓	เลขประจำตัวประชาชน .....
	ชื่อ.....
	ตำแหน่ง.....
	สังกัด.....
	พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
ลายมือชื่อ	ตำแหน่ง.....
	ผู้ออกบัตร
	๘.๔ ซม.
	ตรากระทรวงมหาดไทย

(ด้านหลัง)

๕.๔ ซ.ม.	
	บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
	เลขที่...../.....
	วันออกบัตร...../...../..... วันหมดอายุ...../...../.....
	๘.๔ ซม.

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/ยศ).....ชื่อสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....

หมู่โลหิต.....มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

เลขหมายประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ - - - -

ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้.....

เจ้าหน้าที่ของรัฐประเภท.....

รับราชการ/ปฏิบัติงาน/เคยสังกัด แผนก/งาน.....ฝ่าย/ส่วน.....

กอง/สำนัก.....กรม.....

กระทรวง/ทบวง.....ตำแหน่ง.....

ระดับ/ยศ.....

มีความประสงค์ขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

กรณี ๑. ขอมีบัตรครั้งแรก

๒. ขอมีบัตรใหม่ เนื่องจาก บัตรหมดอายุ บัตรหายหรือถูกทำลาย
หมายเลขของบัตรเดิม.....(ถ้าทราบ)

๓. ขอเปลี่ยนบัตร เนื่องจาก เปลี่ยนตำแหน่ง/เลื่อนระดับ/เลื่อนยศ
 เปลี่ยนชื่อตัว เปลี่ยนชื่อสกุล เปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุล
 ชำรุด อื่น ๆ.....

ได้แนบรูปถ่ายสองใบมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว และ หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ทำคำขอ

(.....)

หมายเหตุ * ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออกแล้วขีดเครื่องหมาย / ในช่อง และหรือ หน้าข้อความที่ใช้

* ให้ลงคำนำหน้านามตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เช่น นาย/นาง/นางสาว/ยศ เป็นต้น

และชื่อผู้ขอมีบัตร

**แนวทางการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
สำหรับผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ (ส่วนภูมิภาค)**

๑. การกิจและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ราชการส่วนภูมิภาคและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

ที่	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๑	ผู้ว่าราชการจังหวัด	<p>(๑) เป็นประธานกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ประจำจังหวัด และมีอำนาจแต่งตั้งผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชน ในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการ</p> <p>(๒) มีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ ประจำจังหวัด ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ</p> <p>(๓) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ ประจำจังหวัด</p> <p>(๔) เป็นนายทะเบียนมีหน้าที่รับจดทะเบียนการประกอบ ธุรกิจทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ยื่นคำขอในเขตจังหวัด</p>	<p>๒๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>๒๘</p> <p>๓, ๕</p> <p>๓๓ วรรคสาม</p>	<p>คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘</p> <p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๗๐/๒๕๕๙ เรื่อง การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p>
๒	ปลัดจังหวัด	<p>(๑) เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) มีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ ประจำจังหวัด ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ</p> <p>(๓) เป็นเลขานุการในการประชุมคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ประจำจังหวัด</p>	<p>๒๗ วรรคสอง</p> <p>๒๘</p> <p>๒๗ วรรคสอง</p>	

ที่	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๓	นายอำเภอ/ ปลัดอำเภอ	(๑) เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ (๒) นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัด ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด	๓ ๓๐	คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๐๘๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
๔	คณะกรรมการ กำกับการทวงถามหนี้ ประจำจังหวัด ตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง, วรรคสอง	(๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ส่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามมาตรา ๓๗ (๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมาย (๔) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ทุกสามเดือน (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้มอบหมาย	๒๘	
๕	พนักงานเจ้าหน้าที่ - ผู้ว่าราชการจังหวัด - รองผู้ว่าราชการจังหวัด - ปลัดจังหวัด - นายอำเภอ - เจ้าจังหวัด - ป้องกันจังหวัด - เจ้าพนักงานปกครอง นิติกร ที่ทำการปกครอง จังหวัด - ปลัดอำเภอ - กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	(๑) มีอำนาจสั่งให้ผู้ทวงถามหนี้ หรือกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้ทวงถามหนี้ ในกรณีผู้ทวงถามหนี้เป็นนิติบุคคล มาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูล หรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการสินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ทวงถามหนี้และบุคคลดังกล่าวข้างต้น (๒) เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา โดยในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง	๓๒ ๓๓	คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๐๘๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
๖	คณะกรรมการ เปรียบเทียบ ประกอบด้วย (๑) ปลัดจังหวัดหรือผู้ซึ่ง ปลัดจังหวัดมอบหมาย (๒) พนักงานสอบสวนที่ ผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดมอบหมาย (๓) พนักงานอัยการที่ อัยการจังหวัดมอบหมาย	มีอำนาจเปรียบเทียบปรับบรรดาคดีความผิดที่มีโทษอาญาในความผิดตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๓ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้กำหนด	๔๕	คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ที่	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๗	ที่ทำการปกครองจังหวัด	<p>(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑.๑) เป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้</p> <p>(๑.๒) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด</p> <p>(๑.๓) ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้</p> <p>(๑.๔) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้ หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้</p> <p>(๑.๕) วรรรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>(๑.๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ และคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด มอบหมาย</p> <p>(๒) ข้าราชการของที่ทำการปกครองจังหวัดจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด โดยต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด</p>	๒๙	
๘	ที่ทำการปกครองอำเภอ	เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้	๒๗ วรรคสอง	
๘	ที่ทำการปกครองอำเภอ	เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้	๓๐	

๒. แนวทางการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒.๑ ความหมายของคำว่า “ธุรกิจทวงถามหนี้”

ธุรกิจทวงถามหนี้ คือ การที่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลในรูปแบบของห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือรูปแบบอื่นใดรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระ ซึ่งการทวงถามหนี้ดังกล่าวนี้มีได้เป็นการติดตามทวงถามหนี้ซึ่งตนเป็นเจ้าของหนี้ หรือเป็นผู้ให้สินเชื่ออยู่เอง แต่เป็นการรับจ้างทวงถามหนี้ให้กับผู้อื่นเป็นปกติธุระ และในการทวงถามหนี้ดังกล่าวนี้ไม่รวมถึงการทวงถามหนี้ของนายความซึ่งกระทำการแทนลูกความของตน

๒.๒ ผู้ที่สามารถยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ได้แก่

(๑) บุคคลธรรมดาที่ประสงค์จะรับจ้างทวงถามหนี้ให้กับผู้อื่นเป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

(๒) นิติบุคคล (ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือรูปแบบอื่นใด) ที่ประสงค์จะรับจ้างทวงถามหนี้ให้กับผู้อื่นเป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

ข้อยกเว้นที่ไม่ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ได้แก่ การติดตามทวงถามหนี้ที่ตนเป็นเจ้าของหนี้หรือเป็นผู้ให้สินเชื่ออยู่เอง และกรณีของนายความทวงถามหนี้แทนลูกความของตน

๒.๓ สถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนน

การยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนน (แบบ ทน.๑) คำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน (แบบ ทน. ๑/๑) และคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนประกอบธุรกิจทางถนน (แบบ ทน.๑/๒) ให้ยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนนเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล

ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทะเบียนที่สถานประกอบธุรกิจหรือสำนักงานแห่งใหญ่ของผู้ยื่นคำขอตั้งอยู่ และให้ยื่นคำขอได้เพียงแห่งเดียวสำหรับผู้ประกอบการแต่ละราย แบ่งเป็น

(๑.๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียน กองบัญชาการตำรวจนครบาล

(๑.๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียน ที่ทำการปกครองจังหวัด

(๒) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนนเป็นนายควมหรือสำนักงานนายควม

ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสภาพนายควมซึ่งทำหน้าที่นายทะเบียน ณ สภาพนายควม

๒.๔ เอกสารและหลักฐานประกอบการยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนน

(๑) กรณีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นบุคคลธรรมดา ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนนนี้ตามแบบ ทน.๑ ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑.๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(๑.๒) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๑.๓) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจ หรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว)

(๑.๔) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทางถนน

(๑.๕) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทางถนน หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทางถนนในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(๑.๖) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนนซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน จำนวน ๑ รูป

(๒) กรณีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนนนี้ตามแบบ ทน.๑ ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๒.๑) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกิน ๓ เดือน

(๒.๒) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจ หรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ในกรณีที่เป็นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย)

(๒.๓) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(๒.๔) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้แทนนิติบุคคล

(๒.๕) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของผู้แทนนิติบุคคล

(๒.๖) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทางถนน

(๒.๗) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทางถนน หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทางถนนในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(๒.๘) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคลที่ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนนซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน จำนวน ๑ รูป

๒.๕ ขั้นตอนการรับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญฯ ของนายทะเบียน

(๑) เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำขอ

(๒) หากคำขอไม่ถูกต้องหรือเอกสารไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ โดยกำหนดระยะเวลาให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไข หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไข ให้นายทะเบียนคืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

(๓) หากคำขอถูกต้องและเอกสารครบถ้วน ให้รับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน.๒ ให้แก่ผู้ยื่นคำขอจัดไว้เป็นหลักฐาน โดยมีต้องเสียค่าธรรมเนียม โดยหนังสือสำคัญตามแบบ ทน.๒ นี้ ให้มีอายุตลอดระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๒.๖ การอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนและการวินิจฉัยอุทธรณ์ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนฯ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ผู้ยื่นคำขอมีสติหรืออุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนฯ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่ได้วันที่ได้รับอุทธรณ์ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ถือเป็นที่สุด

๒.๗ การเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนที่จะต้องแจ้งต่อนายทะเบียน

กรณีมีการเปลี่ยนแปลงชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจฯ หรือผู้แทนนิติบุคคล มีขั้นตอนดังนี้

(๑) ให้ผู้ประกอบธุรกิจฯ ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามแบบ ทน.๑/๑ พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานประกอบการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

(๒) เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว หากเห็นว่ารายการที่แสดงในคำขอพร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องถูกต้องและครบถ้วน ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ฉบับใหม่ตามแบบ ทน.๒ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจฯ ไว้เป็นหลักฐาน

๒.๘ การออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

กรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ มีขั้นตอนดังนี้

(๑) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน.๑/๒ ต่อนายทะเบียนภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

(๒) ให้นายทะเบียนออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจฯ ไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งใบแทนดังกล่าวให้ใช้แบบ ทน.๒ โดยมีคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ที่ด้านบน

๒.๙ การเลิกประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

โดยผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้แจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วันก่อนวันที่จะเลิกประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และให้นายทะเบียนจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๒.๑๐ การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ผู้รับจ้างทวงถามหนี้ที่ได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้แล้ว ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายชื่อติดไว้ที่หน้าสถานที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยเปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย โดยป้ายชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้เขียนข้อความเป็นอักษรไทย แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือใต้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ โดยป้ายชื่อต้องมีคำว่า “สำนักงานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้” ประกอบกับชื่อที่ได้จดทะเบียน และจะต้อง

(๑.๑) ไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือองค์รัชทายาท

(๑.๒) ไม่ซ้ำหรือฟ้องกับชื่อสำนักงานอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๑.๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๒.๑) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้อย่างเคร่งครัด และตั้งอยู่บนความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรอบคอบระมัดระวังภายใต้หลักการจริยธรรมและการจัดการที่ดี

(๒.๒) หนี้ที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไปทวงถามนั้นจะต้องเป็นหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแล้ว

(๒.๓) แจ้งข้อมูลหรือเผยแพร่เอกสารใด ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ทวงถามหนี้ต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ รวมทั้งแจ้งสิทธิในการร้องเรียน ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ เบี้ยปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้แก่ลูกหนี้ที่ตนรับจ้างทวงถามหนี้อย่างเท่าเทียมกัน

(๒.๔) ให้คำแนะนำโดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง หรือปกปิดข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้

(๒.๕) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมตำแหน่งของพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้เป็นปัจจุบันและจัดให้มีระบบงานที่แสดงให้เห็นได้ว่าการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคนภายในสำนักงาน และส่งให้นายทะเบียนภายใน ๑๕ วันนับแต่วันจดทะเบียน กรณีมีการเปลี่ยนแปลงให้ส่งรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงให้นายทะเบียนภายใน ๗ วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

(๒.๖) จัดทำบัตรประจำตัวพนักงานทวงถามหนี้โดยต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล หมายเลขประจำตัวประชาชน รูปถ่ายลายมือชื่อ สำนักงานที่สังกัดและให้มีติดตัวอยู่ในขณะกระทำการทวงถามหนี้ เพื่อใช้แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ หรือบุคคลตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒.๗) ในการกำหนดค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้กำหนดให้สอดคล้องและไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด และให้ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๒.๘) อบรมและกำกับดูแลให้พนักงานทวงถามหนี้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้และหลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

(๒.๙) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บรักษาความลับของลูกหนี้ และไม่แจ้งหรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องข้องกับการทวงถามหนี้

(๔) ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บสำเนาหลักฐานการรับเงินจากลูกหนี้หรือบุคคลอื่นซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ไว้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

(๕) ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจัดระบบช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนให้ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้อย่างน้อยสองช่องทาง

๓. ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ทวงถามหนี้

ตามพระราชบัญญัตินี้ “ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา และให้หมายความรวมถึงผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาด้วย แต่ไม่รวมถึงลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันที่เป็นนิติบุคคลแต่อย่างใด และผู้ค้ำประกันหมายถึงการค้ำประกันโดยบุคคลตามมาตรา ๖๘๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่รวมถึงผู้จำนองตามมาตรา ๗๐๒ ด้วย

๓.๑ ผู้ทวงถามหนี้ต้องติดต่อไปยังลูกหนี้ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ หากจะติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้ ต้องเป็นบุคคลที่ลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น ซึ่งต้องมีหลักฐานในการให้ความยินยอมจากบุคคลดังกล่าวด้วย หากจะติดต่อกับบุคคลอื่นนอกจากนี้กระทำได้เพียงเพื่อสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อของลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น เช่น ติดต่อบริษัทว่าในขณะที่ลูกหนี้อยู่ที่ไหน เนื่องจากไม่สามารถติดต่อลูกหนี้ตามที่อยู่ที่ลูกหนี้แจ้งไว้ได้ เป็นต้น

โดยจะต้องแจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล และแสดงเจตนาว่าต้องการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ และห้ามแจ้งถึงความเป็นหนี้ของลูกหนี้กับบุคคลอื่น เว้นแต่ในกรณีที่บุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ และบุคคลอื่นดังกล่าวได้สอบถามผู้ทวงถามหนี้ถึงสาเหตุของการติดต่อให้ผู้ทวงถามหนี้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ได้เท่าที่จำเป็น และตามความเหมาะสม

๓.๒ สถานที่ติดต่อ ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีที่ติดต่อโดยบุคคลหรือทางไปรษณีย์ ให้ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ

ข้อยกเว้น ในกรณีไม่ได้มีการแจ้งสถานที่ติดต่อไว้ล่วงหน้า หรือแจ้งไว้แล้วแต่ไม่สามารถติดต่อได้ โดยผู้ทวงถามหนี้จะต้องพยายามติดต่อตามสมควรแล้ว ให้สามารถติดต่อไปตามสถานที่เหล่านี้ได้

(๑) ภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว

(๒) ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของสามี ภริยา หรือคู่สมรสของลูกหนี้ ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ เรื่อง สถานที่และช่วงเวลาอื่นในการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ แต่มิใช่การกำหนดให้สามารถทวงถามหนี้กับสามี ภริยา หรือคู่สมรสของลูกหนี้ได้ เพราะการติดต่อทวงถามหนี้กับบุคคลใดต้องเป็นไปตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กำหนดให้ติดต่อทวงถามหนี้ได้กับลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น หากจะติดต่อกับสามี ภริยา หรือคู่สมรสของลูกหนี้ก็เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น ไม่สามารถแจ้งถึงความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้บุคคลดังกล่าวทราบได้ เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ และบุคคลดังกล่าวได้สอบถามผู้ทวงถามหนี้ถึงสาเหตุของการติดต่อ ให้ผู้ทวงถามหนี้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ได้เท่าที่จำเป็น และตามความเหมาะสม ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

๓.๓ เวลาในการติดต่อ ตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีที่ติดต่อโดยบุคคล โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น

(๑) ในวันจันทร์ถึงศุกร์ ติดต่อกันตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา

(๒) ในวันหยุดราชการ ติดต่อกันตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

ข้อยกเว้น ให้สามารถติดต่อในช่วงเวลานอกเหนือจากเวลาข้างต้นได้ ในกรณีที่พิจารณาถึงอาชีพ หน้าที่การงานของลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ เช่น เป็นกรณีที่ลูกหนี้ทำงานเป็นกะ หรือเป็นกรณีที่ลูกหนี้มีอาชีพซึ่งทำงานในเวลากลางคืน และนอนหลับในเวลากลางวัน โดยปิดโทรศัพท์หรือปิดเสียงโทรศัพท์ทำให้ไม่สามารถติดต่อได้ เมื่อปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวได้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่มีลักษณะหรือการทำงานที่ผู้ทวงถามหนี้ไม่อาจติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ตามช่วงเวลาที่กำหนดได้ และผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อตามสมควรตามช่วงเวลาในมาตรา ๙ (๒) แล้ว แต่ไม่สามารถติดต่อได้ ให้สามารถติดต่อในวันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกาได้ ตามข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ เรื่อง สถานที่และช่วงเวลาอื่นในการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้

ทั้งนี้ แม้ผู้ทวงถามหนี้จะเคยติดต่อทวงถามหนี้ในช่วงเวลาตามข้อ ๔ ของประกาศนี้แล้ว แต่ในการทวงถามหนี้ครั้งถัดไป ผู้ทวงถามหนี้ก็ต้องทวงถามหนี้ในช่วงเวลาตามมาตรา ๙ (๒) ก่อนเสมอ หากติดต่อตามสมควรแล้วแต่ไม่สามารถติดต่อได้จึงจะมาใช้ช่วงเวลาตามข้อ ๔ ของประกาศนี้ จะใช้ช่วงเวลาตามข้อ ๔ ของประกาศนี้โดยทันทีไม่ได้ เพราะจะเป็นการยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรา ๙ (๒) ทำให้มาตรา ๙ (๒) ไม่มีผลบังคับใช้ไปโดยปริยาย ไม่อาจกระทำได้

โดยการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ หน้าที่การงานของลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ เพื่อการทวงถามหนี้ อาจเป็นการแจ้งโดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรในขณะที่หรือภายหลังการทำสัญญาก็ได้ หรือจะเป็นการแจ้งด้วยวาจาและผู้ทวงถามหนี้ได้มีการบันทึกรายละเอียดดังกล่าวไว้ แต่ต้องมีใช้เป็นกรณีที่ลูกหนี้แจ้งให้ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อมาในช่วงเวลาตามข้อ ๔ ของประกาศนี้ เพราะจะเป็นกรณีตกลงยกเว้นมาตรา ๙ (๒) ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตกเป็นโมฆะ ไม่อาจกระทำได้

๓.๔ จำนวนครั้งในการติดต่อ ตามมาตรา ๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง จำนวนครั้งในการติดต่อทวงถามหนี้ โดยกำหนดให้ผู้ทวงถามหนี้สามารถติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลที่ลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้ทราบการทวงถามหนี้ ไม่เกิน ๑ ครั้งต่อ ๑ วัน โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) ใช้บังคับกับกรณีเจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจบางประเภทตามคำนิยามของคำว่า “ผู้ทวงถามหนี้” ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ไม่ใช้บังคับกับเจ้าหนี้ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้คำนิยามดังกล่าว เช่น หนี้ที่เกิดจากผลของกฎหมายหรือนิติเหตุ ได้แก่ หนี้ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร หนี้ค่าสินไหมทดแทนจากเหตุละเมิด หรือหนี้ที่เกิดจากการทำนิติกรรมสัญญาที่เจ้าหนี้ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ เช่น การให้กู้ยืมระหว่างญาติพี่น้องหรือเพื่อนโดยผู้ให้กู้ยืมมิได้ให้กู้ยืมเป็นทางการค้าปกติหรือเป็นปกติธุระของเจ้าหนี้

(๒) สำหรับคำว่า “ติดต่อ” ในกรณีนี้ อ้างอิงความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ หมายถึง การพูดจาเพื่อทำการตกลงหรือการสื่อสาร ดังนั้น หากผู้ทวงถามหนี้ได้มีการทวงถามหนี้ และลูกหนี้ได้ทราบถึงการทวงถามหนี้แล้ว ผู้ทวงถามหนี้จะไม่สามารถติดต่อหรือสอบถามถึงการชำระหนี้กับลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ในวันเดียวกันได้อีก เช่น การสอบถามในทำนองว่า “ชำระหนี้แล้วหรือยัง” หรือ “อย่าลืมชำระหนี้นะ” การสอบถามบุคคลดังกล่าวอีกครั้งในทำนองเช่นว่านี้ถือว่าเป็นการทวงถามหนี้เกินกว่า ๑ ครั้งต่อ ๑ วัน

(๓) กรณีมีการทำสัญญาระหว่างกัน สามารถพิจารณาได้ดังนี้

(๓.๑) กรณีลูกหนี้รายเดียว มีหลายมูลหนี้ สามารถทวงถามหนี้ได้มูลหนี้ละ ๑ ครั้งต่อ ๑ วัน

(๓.๒) กรณีในสัญญา มีหลายมูลหนี้ ให้พิจารณาว่าแต่ละมูลหนี้แยกจากกันได้หรือไม่

- หากแยกมูลหนี้ได้ สามารถทวงถามหนี้ได้มูลหนี้ละ ๑ ครั้งต่อ ๑ วัน

- หากแยกมูลหนี้ไม่ได้ สามารถทวงถามหนี้ได้สัญญาละ ๑ ครั้งต่อ ๑ วัน

(๔) ช่องทางในการติดต่อทวงถามหนี้อันจะมีผลต่อการนับจำนวนครั้งในการติดต่อทวงถามหนี้ มีแนวทางดังนี้

(๔.๑) กรณีติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ Line Facebook เป็นต้น ถือว่าเป็นการติดต่อให้ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ฯ ได้ทราบการทวงถามหนี้ นับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลแล้ว ตามมาตรา ๒๓ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งถือว่าเป็นการติดต่อและลูกหนี้ได้รับทราบการทวงถามหนี้แล้ว

(๔.๒) กรณีติดต่อทางโทรศัพท์ ผู้ทวงถามหนี้จะต้องมีการโทรติดต่อไปยังลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ฯ และบุคคลดังกล่าวรับสาย และผู้ทวงถามหนี้ได้มีการพูดคุยในสาระสำคัญและแสดงเจตนาติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ หากลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ฯ ไม่มีการรับสายโทรศัพท์หรือรับสายแต่ได้กดวางสายไปก่อนมีการทวงถามหนี้ จะไม่ถือเป็นการติดต่อทวงถามหนี้ อันจะนำมานับเป็นจำนวนครั้งในการติดต่อทวงถามหนี้ได้

(๔.๓) การแจ้งจำนวนเงินที่จะต้องชำระเพื่อให้ทราบและตรวจสอบจำนวนเงิน ยังไม่ถือเป็นการทวงถามหนี้ เว้นแต่จะมีข้อความขอให้ชำระหนี้ไว้ด้วย จึงจะเป็นการทวงถามหนี้

๓.๕ การแสดงตนของผู้รับมอบอำนาจ ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณีที่ผู้ทวงถามหนี้เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ หรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ รวมถึงกรณีผู้รับมอบอำนาจช่วงด้วย ผู้ทวงถามหนี้จะต้องแจ้งให้ทราบถึงชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อหน่วยงานของตนและของเจ้าหนี้และจำนวนหนี้ให้ และถ้าผู้รับมอบอำนาจดังกล่าวทวงถามหนี้ต่อหน้า ให้แสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ผู้ทวงถามหนี้ด้วย

๓.๖ การรับชำระหนี้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณีที่ผู้ทวงถามหนี้ขอรับชำระหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ต้องแสดงหลักฐานการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการ ทวงถามหนี้ด้วย และเมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ทวงถามหนี้ออกหลักฐานการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย ทั้งนี้ หากลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้โดยสุจริต ให้ถือว่าเป็นการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้โดยชอบ ไม่ว่าจะมีการมอบอำนาจ ให้ผู้ทวงถามหนี้รับชำระหนี้หรือไม่ก็ตาม

๔. ข้อห้ามเกี่ยวกับการทวงถามหนี้

๔.๑ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กฎหมายห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ตัวลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่ บุคคลอื่นนั้นจะเป็นบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงหนี้ แต่ได้มีบทยกเว้นไว้ให้สามารถติดต่อกับบุคคลอื่นได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการ ทวงถามหนี้เท่านั้น เช่น ติดต่อบริษัทประกันภัยในขณะนั้นลูกหนี้อยู่ที่ไหน เนื่องจากไม่สามารถติดต่อกับลูกหนี้ตามที่อยู่ทีลูกหนี้แจ้งไว้ได้ เป็นต้น

โดยจะต้องแจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล และแสดงเจตนาว่าต้องการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคล ซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔.๒ ห้ามแจ้งความเป็นหนี้ของลูกหนี้กับบุคคลอื่น ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่น การประจานลูกหนี้ต่อบุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะในที่ทำงาน ด้วยการแสดงข้อมูลว่าลูกหนี้เป็นหนี้ต้น เพื่อกดดัน ให้ลูกหนี้ชำระหนี้ เป็นต้น แต่มีข้อยกเว้นว่าหากบุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ และบุคคลนั้น ได้สอบถามผู้ทวงถามหนี้ถึงสาเหตุของการติดต่อ ให้ผู้ทวงถามหนี้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ต่อบุคคลดังกล่าวได้เท่าที่จำเป็น และเหมาะสมเท่านั้น

๔.๓ ห้ามใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนซองจดหมาย ในหนังสือ หรือในสื่อ อื่นใดที่ใช้ในการติดต่อสอบถาม ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้ ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษา สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจบนซองจดหมาย หรือในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดในการติดต่อสอบถามบุคคลอื่นที่มิใช่ลูกหนี้ เพื่อให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อสอบถามเพื่อทวงถามหนี้

๔.๔ ห้ามติดต่อหรือแสดงตนที่ทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลที่ลูกหนี้ ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการติดต่อกับ บุคคลอื่นนอกจากลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ห้ามติดต่อหรือแสดงตนที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิด เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ว่า เช่น ผู้ทวงถามหนี้หลอกลวงว่าเป็นญาติของลูกหนี้ มาเยี่ยมเยียนลูกหนี้แล้วขอทราบที่อยู่ของลูกหนี้ เป็นต้น

๔.๕ ห้ามทวงถามหนี้โดยการข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น ตามมาตรา ๑๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔.๖ ห้ามทวงถามหนี้โดยใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น ตามมาตรา ๑๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔.๗ ห้ามทวงถามหนี้โดยการแจ้งหรือเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เว้นแต่บุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดาน ของลูกหนี้ หากบุคคลดังกล่าวได้สอบถามถึงสาเหตุของการติดต่อให้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ได้เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

๔.๘ ห้ามกระทำการติดต่อลูกหนี้โดยไปรษณียบัตร เอกสารเปิดเผย โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการ ทวงถามหนี้อย่างชัดเจน ตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เว้นแต่กรณีการบอกกล่าว บังคับจำนองด้วยวิธีการประกาศหนังสือพิมพ์ ซึ่งเจ้าหนี้ไม่สามารถติดต่อกับลูกหนี้โดยวิธีการอื่น

๔.๙ ห้ามใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๑๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ว่าจะบนซองจดหมาย ในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดในการติดต่อลูกหนี้ เช่น ใช้คำว่า “อนุมัติฟ้อง” “ชำระหนี้ด่วน” หรือใช้ชื่อบริษัท “บริษัทเร่งรัดติดตามหนี้สิน” บนหัวหนังสือหรือซองจดหมาย ซึ่งเมื่อผู้อื่นเห็นหนังสือหรือเอกสารก็จะทราบได้ทันทีว่าหนังสือฉบับนี้เป็นหนังสือทวงถามหนี้ โดยถือว่าเป็นการประจานและข่มขู่ลูกหนี้ไปในตัว เว้นแต่ชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้ไม่ได้สื่อให้ทราบได้ว่าเป็นผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๔.๑๐ ห้ามทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) การแสดงหรือใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือรูปแบบที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ เช่น ใช้สัญลักษณ์คล้ายกับตราครุฑของหน่วยงานราชการ หรือใช้ถ้อยคำที่ทำให้คิดว่าเป็นการทวงถามหนี้ของศาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) การแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าการทวงถามหนี้เป็นการกระทำโดยทนายความ สำนักงานทนายความ หรือสำนักงานกฎหมาย ทั้งนี้ กฎหมายห้ามเฉพาะกรณีที่มีความดังกล่าวนั้นเป็นความเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดเท่านั้น เช่น ผู้ที่มีชื่อทนายความ แต่ออกหนังสือโดยใช้หัวหนังสือที่คล้ายสำนักงานทนายความ เช่น ใช้คำว่า “บ้านกฎหมาย” เพื่อให้ลูกหนี้เข้าใจว่าการทวงถามหนี้เป็นการกระทำโดยทนายความหรือสำนักงานทนายความ แต่หากผู้ทวงถามหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ทวงถามหนี้เป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความจริง ย่อมสามารถทวงถามหนี้ได้โดยแสดงตัวว่าเป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความได้โดยไม่มีคามผิดตามมาตรา

(๓) การแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าจะถูกดำเนินคดี หรือจะถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเงินเดือน โดยไม่มีความประสงค์ที่จะดำเนินคดีตามกฎหมาย หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ ทั้งนี้ กฎหมายห้ามเฉพาะกรณีที่มีความดังกล่าวนั้นเป็นความเท็จเท่านั้น หากความดังกล่าวนั้นเป็นความจริง เช่น ผู้ทวงถามหนี้มีความประสงค์จะดำเนินคดีตามกฎหมาย หรือดำเนินการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้จริง ก็ไม่เป็นความผิดตามมาตรา แต่อย่างไรก็ตาม การใช้ถ้อยคำทำนองว่า “หากท่านไม่ชำระหนี้ จะดำเนินการฟ้องร้องคดีตามกฎหมายต่อไปและท่านอาจถูกยึดอายัดทรัพย์สินได้” กรณีเช่นนี้หากผู้ทวงถามหนี้มีความประสงค์จะดำเนินการฟ้องคดีหรือยึดอายัดทรัพย์สินอย่างแท้จริงแล้วย่อมไม่มีความผิดตามมาตรา

(๔) การติดต่อหรือแสดงตนให้เชื่อว่าเป็นผู้ทวงถามหนี้ดำเนินการให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต หรือรับจ้างบริษัทข้อมูลเครดิต โดยมีได้เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต หรือรับจ้างบริษัทข้อมูลเครดิตอย่างแท้จริง แต่หากเป็นความจริงก็สามารถกระทำได้

๔.๑๑ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่ไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ เกินกว่าอัตราที่กำหนด ซึ่งประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ได้กำหนดรายละเอียดไว้ดังนี้

(๑.๑) คำว่า “ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้” หมายความว่า จำนวนเงินที่ได้กำหนดไว้เป็นค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายในการทวงถามหนี้จากลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ โดยต้องมีหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ให้สามารถตรวจสอบได้ แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายในการติดตามเอาทรัพย์สินกลับคืน ดังนั้น บรรดาค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่ผู้ทวงถามหนี้ได้ใช้หรืออ้างว่าได้ใช้เป็นต้นทุนสำหรับการกระทำใด ๆ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ได้รับชำระหนี้ ค่าใช้จ่ายเช่นว่านั้นก็อาจเข้าข่ายเป็น “ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้” ตามนิยามของประกาศดังกล่าว ซึ่งจะต้องเรียกเก็บตามอัตราที่ประกาศกำหนด และต้องมีหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ให้สามารถตรวจสอบได้

(๑.๒) คำว่า “รอบการทวงถามหนี้” หมายความว่า รอบระยะเวลาเพื่อการทวงถามหนี้ โดยนับตั้งแต่วันผัดนัดชำระหนี้ของงวดนั้นจนถึงวันครบกำหนดชำระหนี้งวดถัดไป ทั้งนี้ การนับหนึ่งรอบระยะเวลาดังกล่าวจะต้องไม่น้อยกว่า ๑ เดือน

/ (๑.๓) เมื่อลูกหนี้ผัดนัด...

(๑.๓) เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้และมีการทวงถามหนี้ ผู้ทวงถามหนี้อาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ได้ ดังนี้

- ไม่เกิน ๕๐ บาท ต่อรอบการทวงถามหนี้ ในกรณีลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระ ๑ งวด
- ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ต่อรอบการทวงถามหนี้ ในกรณีลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระมากกว่า ๑ งวด

สำหรับหนี้ให้เช่าซื้อหรือให้เช่าแบบลิสซิ่งในสินค้าประเภทรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เฉพาะกรณีลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระมากกว่า ๑ งวด อาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้เพิ่มเติม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการลงพื้นที่ติดตามทวงถามหนี้ตามที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกิน ๔๐๐ บาท ต่อรอบการทวงถามหนี้

จากกรณีดังกล่าวแยกพิจารณาจากวิธีการทวงถามหนี้ได้ ๒ กรณี ดังนี้

- กรณีทวงถามหนี้ทุกสัญญาไปในคราวเดียว หากลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้และมีการทวงถามหนี้ทุกสัญญาไปในคราวเดียว ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อโดยไปรษณีย์ โทรศัพท์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ผู้ทวงถามหนี้จะสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมฯ ได้เพียงสัญญาเดียว ทั้งนี้ ไม่เกิน ๕๐ บาท หรือไม่เกิน ๑๐๐ บาท ต่อรอบการทวงถามหนี้ นั้น ประกอบกับกรณีการลงพื้นที่ไปทวงถามหนี้ หากดำเนินการทวงถามหนี้ทุกสัญญาไปในคราวเดียว ย่อมสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมฯ ได้เพียงสัญญาเดียวตามการลงพื้นที่ไปทวงถามหนี้ ทั้งนี้ ตามที่เกิดขึ้นจริงสัญญาละไม่เกิน ๔๐๐ บาทต่อรอบการทวงถามหนี้

- กรณีทวงถามหนี้แยกกันตามรายสัญญา หากลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้และมีการทวงถามหนี้แยกกันตามรายสัญญา คือ มีการทวงถามหนี้แยกครั้งกัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อโดยไปรษณีย์ โทรศัพท์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ผู้ทวงถามหนี้จะสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมฯ ได้ตามรายสัญญา สัญญาละไม่เกิน ๕๐ บาท หรือไม่เกิน ๑๐๐ บาท ต่อรอบการทวงถามหนี้ นั้น ประกอบกับกรณีการลงพื้นที่ไปทวงถามหนี้ หากดำเนินการทวงถามหนี้แยกกันตามรายสัญญา ย่อมสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมฯ ได้ตามรายสัญญาตามการลงพื้นที่ไปทวงถามหนี้ ทั้งนี้ ตามที่เกิดขึ้นจริงสัญญาละไม่เกิน ๔๐๐ บาทต่อรอบการทวงถามหนี้

(๑.๔) ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- กรณีลูกหนี้มีหนี้ค้างชำระหรือหนี้ที่ถึงกำหนดชำระสะสมที่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ดังนั้น การจะพิจารณาว่าหนี้ค้างชำระหรือหนี้ที่ถึงกำหนดชำระสะสมเกิน ๑,๐๐๐ บาทหรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาจากมูลหนี้ดั้งเดิม และหนี้อื่น ซึ่งเจ้าหนี้มีสิทธิรับชำระตามสัญญา แต่ไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ซึ่งมีใช้ “หนี้” ตามเจตนารมณ์ของประกาศฯ

- กรณีได้รับชำระหนี้ครบตามจำนวน หรือมีการบอกเลิกสัญญาแล้วตามกฎหมาย ดังนั้น การจะพิจารณาว่าชำระหนี้ครบตามจำนวนหรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาจากมูลหนี้ดั้งเดิม และหนี้อื่น ซึ่งเจ้าหนี้มีสิทธิรับชำระหนี้ตามสัญญา แต่ไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ซึ่งมีใช้ “หนี้” ตามเจตนารมณ์ของประกาศฯ

(๑.๕) กรณีมีหนี้ที่เกิดจากค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ค้าง (ค่าทวงถามหนี้สะสม) เมื่อค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้มีไว้เพื่อให้ผู้ทวงถามหนี้ใช้เป็นต้นทุนสำหรับการกระทำใด ๆ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อให้ได้รับชำระหนี้ที่มีอยู่ระหว่างกันตามสัญญานั้นเอง จึงเข้าข่ายเป็นจำนวนเงินที่ได้กำหนดไว้เพื่อเป็นต้นทุนสำหรับการทวงถามหนี้ในมูลหนี้ตามสัญญา ซึ่งเจ้าหนี้ที่สิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อีกทั้ง ค่าใช้จ่ายในการทวงถามหนี้ที่เรียกเก็บจากลูกหนี้ยังเข้าข่ายค่าตอบแทนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับดอกเบี้ย หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการจากการให้กู้ยืมเงินหรือเกี่ยวเนื่องกับการให้กู้ยืมเงิน เป็นรายรับจากการประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๙๖/๕ รวมทั้งกฎหมายมีเจตนารมณ์คุ้มครองลูกหนี้มิให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมฯ เกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และแก้ไขปัญหาค่าธรรมเนียมหรือค่าธรรมเนียมในการทวงถามหนี้ ประกอบกับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง ยังกำหนดห้ามมิให้มีการคิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยอีกด้วย ดังนั้น ค่าทวงถามหนี้จึงมิใช่ “หนี้” ตามเจตนารมณ์ของประกาศฯ แต่มีจุดประสงค์เพื่อใช้เป็นต้นทุนในการรับชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามสัญญาด้วยการทวงถามหนี้เท่านั้น

กรณีที่ผู้ทวงถามหนี้มีการเรียกเก็บหนี้ที่เกิดจากค่าทวงถามหนี้เพียงอย่างเดียวแล้วมีการคิดค่าธรรมเนียมฯ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการคิดค่าทวงถามหนี้ซ้อนค่าทวงถามหนี้ ซึ่งประกาศได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมฯ ขึ้นสูงไว้แล้ว หากปรากฏว่ารวมกันแล้วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดย่อมไม่อาจกระทำได้ ประกอบกับผู้ให้บริการทางการเงินทุกแห่งชอบที่จะนำเงินที่ได้รับจากการชำระหนี้ไปตัดชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้เป็นลำดับแรกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สกส๒.๙/๒๕๖๓ เรื่อง การคิดดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้และการตัดชำระหนี้ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ (ตัดค่าธรรมเนียม - ดอกเบี้ย - เงินต้นที่ค้างชำระนานที่สุดก่อน)

(๒) การเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้อยู่ว่าลูกหนี้อยู่ในสถานะไม่สามารถชำระหนี้ได้ แต่หากไม่ได้มีการเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็ค แต่ลูกหนี้ออกเช็คชำระหนี้ให้เอง แม้ผู้ทวงถามหนี้จะรู้อยู่ว่าลูกหนี้อยู่ในสถานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ก็ไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๓

๔.๑๒ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดย “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐ โดยกฎหมายห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๒) ห้ามทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมีชื่อของตน เว้นแต่ในกรณีที่ตนเป็นหนี้ของสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย

๕. มาตรการบังคับโทษ แบ่งเป็น

๕.๑ โทษทางปกครอง

หากผู้ทวงถามหนี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มาตรา ๘ วรรคสอง (๑) หรือ (๔) เป็นกรณีผู้ทวงถามหนี้ไม่แจ้งให้ทราบชื่อตัว ชื่อสกุล และแสดงเจตนาว่าต้องการสอบถามสถานที่ติดต่อลูกหนี้ หรือติดต่อหรือแสดงตนที่ทำให้เข้าใจผิดเพื่อให้ได้มาซึ่งสถานที่ติดต่อลูกหนี้

(๒) มาตรา ๙ เป็นกรณีมีการทวงถามหนี้ไม่ถูกสถานที่ ทวงถามหนี้ไม่ถูกช่วงเวลา หรือทวงถามหนี้ในจำนวนครั้งที่ไม่เหมาะสม

(๓) มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง เป็นกรณีผู้ทวงถามหนี้ไม่แสดงหลักฐานการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ และไม่ออกหลักฐานการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้

(๔) มาตรา ๑๑ (๖) เป็นกรณีการทวงหนี้ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่น

(๕) มาตรา ๑๓ (๑) เป็นกรณีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ เกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

(๑) เพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถามหนี้ กรณีผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ฝ่าฝืน หรือเคยถูกลงโทษปรับทางปกครอง และถูกลงโทษซ้ำอีกจากการกระทำความผิดอย่างเดียวกัน

(๒) สั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ หากไม่ปฏิบัติตาม คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่มีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๕.๒ โทษทางอาญา ดังนี้

(๑) บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ ทำการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยไม่ได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียน หรือประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง กรณีเป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยไม่ได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อคณะกรรมการสภาพนายความ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง โดยทำการทวงถามหนี้กับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๔) บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) หรือ (๓) โดยมีการติดต่อกับบุคคลอื่นเพื่อสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ แต่มีการแจ้งถึงความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้กับบุคคลอื่นนั้น ทั้งที่บุคคลนั้นมีใช่สามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ หรือมีการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้ ที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้บนของจดหมาย ในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดที่ใช้ในการติดต่อสอบถามนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๕) บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) โดยมีการใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น หรือมีการแจ้งหรือเปิดเผยความเป็นหนี้ของลูกหนี้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ ซึ่งบุคคลอื่นนั้นมีใช่สามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ หรือมีการติดต่อลูกหนี้โดยไปรษณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจน หรือมีการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนของจดหมายในการติดต่อลูกหนี้ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๖) บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ (๒) โดยมีการเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้อยู่ว่าลูกหนี้อยู่ในฐานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๗) บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ (๒) (๓) หรือ (๔) โดยมีการแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าเป็นการกระทำโดยทนายความ สำนักงานทนายความ หรือสำนักงานกฎหมาย หรือมีการแสดงหรือมีข้อความทำให้เชื่อว่าจะถูกดำเนินคดี หรือจะถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเงินเดือน หรือมีการติดต่อหรือการแสดงตนให้เชื่อว่าผู้ทวงถามหนี้ดำเนินการให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิตหรือรับจ้างบริษัทข้อมูลเครดิต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๘) บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ (๑) โดยมีการข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๔๑ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๙) บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ (๑) โดยมีการแสดงหรือการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือเครื่องแบบที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๔๑ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑๐) เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ โดยประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือกระทำการทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน หรือมิใช่ของสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือตนไม่มีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๔๒ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

/(๑๑) บุคคลใดไม่ปฏิบัติตาม...

(๑๑) บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ประจำท้องที่ตามมาตรา ๒๔ โดยไม่มาให้ข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้มาเพื่อประกอบการพิจารณา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑๒) บุคคลใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ โดยเป็นผู้ทวงถามหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคล แต่ไม่มาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูล หรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการสินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ทวงถามหนี้ และบุคคลดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่สามารถเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ หากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่วินิจฉัยเห็นว่า เป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาและสามารถเปรียบเทียบปรับได้ ก็จะส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับพิจารณาเปรียบเทียบปรับต่อไป แต่หากคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ต้องส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

๖. การดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่ออำนวยความสะดวกในการร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ และข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘

๖.๑ วิธีการร้องเรียน

ในกรณีที่ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นได้รับการปฏิบัติจากผู้ทวงถามหนี้อันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นนั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร เพื่อวินิจฉัยสั่งการได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) สถานที่รับเรื่องร้องเรียน ซึ่งประชาชนสามารถยื่นคำร้องเรียน ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑.๑) ที่ทำการปกครองจังหวัด

(๑.๒) ที่ว่าการอำเภอ

(๑.๓) สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๑.๔) กองบัญชาการตำรวจนครบาล

(๑.๕) สถานีตำรวจ

(๑.๖) สำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

(๒) วิธีการยื่นเรื่องร้องเรียน

(๒.๑) ยื่นเรื่องร้องเรียนเป็นหนังสือหรือร้องเรียนด้วยวาจา ด้วยตนเองหรืออาจมอบอำนาจให้ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะ ร้องเรียนแทน (กรณีมีการมอบอำนาจ ให้แนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจด้วย)

(๒.๒) กรณีร้องเรียนเป็นหนังสือ ต้องปรากฏลายมือชื่อผู้ร้องเรียนและสาระสำคัญดังนี้

- วัน เดือน ปี ที่ยื่นเรื่องร้องเรียน

- ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน

- ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกร้องเรียน

- รายละเอียดข้อเท็จจริงของเรื่องร้องเรียน พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

- ความประสงค์ หรือเหตุผลในการร้องเรียน

(๒.๓) กรณีร้องเรียนด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนจัดทำหนังสือร้องเรียนมีรายละเอียดเช่นเดียวกับการร้องเรียนเป็นหนังสือ แล้วอ่านให้ผู้ร้องเรียนฟังและให้ผู้ร้องเรียนลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าว

๖.๒ การรับเรื่องร้องเรียน

(๑) การตรวจเรื่องร้องเรียน

(๑.๑) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับเรื่องร้องเรียนที่มีรายการครบถ้วนตามที่กำหนดแล้วให้บันทึกเรื่องร้องเรียนตามแบบ รทน.๑ และออกไปรับเรื่องร้องเรียนให้แก่ผู้ร้องเรียนไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบันทึกเรื่องร้องเรียนลงในสารบบการรับเรื่องร้องเรียนตามแบบ รทน.๒

(๑.๒) กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ยังมีข้อบกพร่อง เอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนเพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบเพื่อยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ หรือเป็นกรณีขาดรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ควรมี ให้แจ้งผู้ร้องเรียนทราบเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรืออาจบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้ร้องเรียนก็ได้

(๒) การส่งเรื่องร้องเรียน

(๒.๑) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับเรื่องร้องเรียนไว้แล้ว ให้ส่งเรื่องร้องเรียนให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง หากเรื่องร้องเรียนดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นผู้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด

(๒.๒) กรณีที่เรื่องร้องเรียนไม่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอต่อ ปลัดจังหวัดเพื่อพิจารณาส่งเรื่องร้องเรียนไปยังคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ที่มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้นโดยด่วน และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

(๒.๓) ในกรณีที่ที่ว่าการอำเภอ หรือสถานีตำรวจ เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียน ให้หน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวรวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดเพื่อพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้น แล้วแต่กรณี

๖.๓ การพิจารณาเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด

(๑) ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดในฐานะฝ่ายเลขานุการ รวบรวมความเห็น คำร้อง คำชี้แจงและเอกสารทั้งปวงที่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ แล้วทำบันทึกสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาวินิจฉัยต่อคณะกรรมการฯ

(๒) เมื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า

(๒.๑) กรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่ควรรับไว้พิจารณา ให้มีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนนั้น พร้อมทั้งแจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องเรียนทราบโดยไม่ชักช้า

(๒.๒) กรณีข้อร้องเรียนมีมูลให้มิตีรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา แล้วดำเนินการดังนี้

(๒.๒.๑) ให้คณะกรรมการฯ แจ้งข้อร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ เพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนยื่นคำชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือพร้อมพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการฯ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการฯ กำหนด ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนมิได้จัดทำคำชี้แจงพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อคณะกรรมการฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป โดยในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเป็นหนังสือ ได้ตามสมควรแก่กรณี ทั้งนี้ อาจเรียกคู่กรณีมาชี้แจงด้วยวาจาประกอบหนังสือชี้แจงดังกล่าวได้

(๒.๒.๒) ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาจากพยานหลักฐานที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง โดยมีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เว้นแต่คณะกรรมการฯ เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา และขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมทั้งออกไปตรวจสอบสถานที่หรือมอบหมายให้บุคคลใดออกไปตรวจสอบสถานที่ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

/(๒.๒.๓) ระยะเวลา...

(๒.๒.๓) ระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องเรียนของผู้ร้อง ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และแจ้งผลการพิจารณาแก่ผู้ร้องทราบภายในเวลาอันพอสมควร หากมีเหตุที่ทำให้ไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้แจ้งเหตุนั้นให้ผู้ร้องเรียนทราบและเร่งพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนให้เสร็จโดยเร็ว

(๒.๓) การแจ้งข้อร้องเรียน กำหนดวันนัดพิจารณา คำสั่งลงโทษทางปกครองหรือการแจ้งอย่างอื่นตามข้อบังคับนี้ ให้ทำเป็นหนังสือ

(๒.๔) เมื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางปกครอง ให้ดำเนินการดังนี้

(๒.๔.๑) คณะกรรมการฯ มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสม ภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ถูกร้องเรียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการฯ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒.๔.๒) ในการกำหนดค่าปรับทางปกครอง คณะกรรมการฯ ต้องคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดและคำนึงถึงข้อเท็จจริงดังเกี่ยวกับความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อ พฤติการณ์แห่งความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งอันเป็นสาระสำคัญ ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ความถี่ของการกระทำผิด และประวัติการถูกลงโทษปรับทางปกครอง โทษทางอาญาของผู้กระทำผิด ประกอบด้วย

(๒.๔.๓) ผู้ทวงถามหนี้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครองต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ได้ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้อื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดในฐานะฝ่ายเลขานุการฯ จัดส่งคำอุทธรณ์ดังกล่าวมายังกรมการปกครอง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) เพื่อพิจารณาโดยเร็ว โดยคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวให้เป็นที่สุด

(๒.๔.๔) หากไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒.๔.๕) ในการพิจารณาวินิจฉัย การทำคำวินิจฉัย การอุทธรณ์ และการขอพิจารณาใหม่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง หากข้อบังคับนี้หรือกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้มีได้กำหนดไว้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒.๕) เมื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญา และผู้ถูกร้องเรียนไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกและเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการฯ ส่งเรื่องร้องเรียนนั้นไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบจังหวัดเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบต่อไป หากเป็นกรณีความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการฯ ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังพนักงานสอบสวนในท้องที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินคดี

(๓) ในกรณีดังต่อไปนี้ คณะกรรมการฯ จะสั่งให้จำหน่ายเรื่องร้องเรียนเสียก็ได้

(๓.๑) ผู้ร้องเรียนได้รับแจ้งจากคณะกรรมการฯ ให้มาให้อภัยคำหรือแสดงพยานหลักฐานแล้ว ไม่ดำเนินการตามที่แจ้งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เว้นแต่มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียนนั้นมีความผิด

(๓.๒) เมื่อผู้ร้องเรียนขอถอนเรื่องร้องเรียน

(๓.๓) การเสนอเรื่องให้คณะกรรมการฯ พิจารณามีได้เป็นไปตามขั้นตอนในข้อบังคับคณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ประจำจังหวัด และคณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓.๔) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่าการพิจารณาไม่เป็นประโยชน์อีกต่อไป

๖.๔ การเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ผู้มีอำนาจสั่งเพิกถอน ได้แก่ คณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ประจำจังหวัด

(๒) พฤติการณ์ในการเพิกถอน ได้แก่

(๒.๑) ปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เคยถูกลงโทษปรับทางปกครอง และถูกลงโทษซ้ำอีกจากการกระทำ ความผิดอย่างเดียวกัน

(๒.๒) ปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญาตาม พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนฯ ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓.๑) ผู้ทวงถามหนี้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนฯ ต่อคณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๓.๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนฯ ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดในฐานะฝ่ายเลขานุการฯ จัดส่งคำอุทธรณ์ดังกล่าวมายังกรมการปกครอง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

(๓.๓) คณะกรรมการกำกับ การ ทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวให้เป็นที่สิ้นสุด

กลุ่มงานทวงถามหนี้
ส่วนอำนวยความสะดวกเป็นธรรม
สำนักงานสอบสวนและนิติการ